

i Lovforslaget — der iøvrigt omfatter foruden den saa kaldte Stump Sydbane nogle Banestrækninger ved København og Helsingør, — at endogsaa de Grunde, som Staten maa afgive til Selskabet, skulle betales med deres fulde Værdi. Det Eneste, der kunde henføres under Begrebet Begunstigelse, er, at Staten skal garantere yderligere 4 pCt. Rente af den forøgede Capital, der udfordres til Anlægget; men saaledes, som det sjællandske Jernbaneselskabs Status har viist sig at være i den sidste Tid, er der jo slet ingen Tvivl blandt fornuftige Mænd om, at denne Rentegaranti aldeles ikke har eller vil faae nogen som helst praktisk Betydning, og navnlig maa de ærede Medlemmer, som bestandigt omtale Sagen, som om det var en Præmie, en særlig Begunstigelse, der skulde gives det sjællandske Jernbaneselskab, dog gaae ud fra som givet, at den omhandlede Rentegaranti slet ikke kan faae nogen praktisk Betydning. Naar altsaa Sagen practisk forholder sig saaledes, at det sjællandske Jernbaneselskab tilbyder at bygge 7 å 8 Mil Baner i Sjælland uden at fordrø Noget som helst fra Statens Side, og man ikke bestomindre ikke skulde ville gaae ind paa at give Selskabet en saadan Concession, saa maa man dog spørge, hvilken fornuftig Grund der kan være til at modsætte sig dette. Denne Sag har, som den ærede Minister nys bemærkede, tidligere været under Forhandling her. Jeg beklager meget, at den ærede Minister dengang i Virkeligheden modsatte sig Sagen, og jeg troer, han har Anledning til nu at fortryde det; men, da Sagen var til Forhandling her tidligere, var det væsentligt Muligheden af det krønhæfte Jernbaneproject, som virkede i den Grad, at man ikke engang vilde gaae ind paa at give det sjællandske Jernbaneselskab den her omhandlede Concession alternativt, for det Tilfælde, at det krønhæfte Project ikke kom til Udførelse. Som sagt, jeg kunde dengang ikke begribe, at man ikke vilde holde sig en saadan Mulighed aaben for det Tilfælde, at det krønhæfte Project, hvad Mange dengang med mig vare fattede paa, skulde vise sig at være Humbug. Jeg kunde dengang ikke fatte, at man ikke vilde gaae ind paa Alternativet; men, hvad jeg endnu mindre fatter, er, at Mange endnu kunne blive ved ligesom at klynge sig til det

krønhæfte Project, som dog vistnok i alt Fald nu maa siges at være faldet i Vandet. Den ærede Minister har i alt Fald gjentagne Gange meget tydeligt og bestemt udtalt, at han for sit Vedkommende maa betragte dette Project som opgivet. Man kunde jo imidlertid tænke sig, at dersom det krønhæfte Project maatte betragtes som opgivet, var der dog en Mulighed for, at den samme Plan kunde gjenoptages af Andre, at der kunde vise sig Tilbud om at skaffe os ikke blot en sjællandsk Sydbane, men en Bane, som forlængedes gennem Lolland-Falster. Ja, dersom Noget af de Herrer kan vise os, at der er den allerringeste Tanke om, at et saadant Tilbud kan fremkomme i den nærmeste Fremtid, saa vil en saadan Betragtning have nogen Vægt, men naar der ikke er eller har været Spørgsmaal herom, saa siger jeg, at det forekommer mig at være letfindigt, ja usforsvarligt at udstyde Sydbanens Gjen-nemførelse for Sydsjællands Vedkommende efter en saadan blot Mulighed, der maa siges, for Dieblisset i alt Fald, at være en stor Ufsandsynlighed. Man kunde maastee mene, at man i alt Fald ved at lade det sjællandske Jernbaneselskab faae Concession paa denne Sydbane til Bordingborg vilde gjøre det vanskeliggere i Fremtiden at faae en Jernbane gennem Lolland-Falster. Jeg er imidlertid saa langt fra at dele denne Anskuelse, at jeg ibertimod har en modsat Opfattelse af Sagen. Den ærede Indenrigsminister sagde vel, at medens han i en tidligere Session dog havde havt noget Haab om, at det sjællandske Jernbaneselskab kunde lade sig formaae til at overtage Udførelsen, ikke blot af den sjællandske Sydbane, men tillige af en Forlængelse af denne Bane gennem Lolland og Falster, saa havde han nu meget mindre Haab om, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde gaae ind paa en saadan Plan, men jeg maa bede de ærede Medlemmer vel at lægge Mærke til de Grunde, som den ærede Minister fremsførte som væsentligt medvirkende til denne hans Opfattelse. Det var Hensyn til den Stilling, hvori det sjællandske Jernbaneselskab befinder sig, den nemlig, at efter Forløbet af 14 Aar er Staten berettiget til at udløse Selskabet, og at det naturligviis hverken kunde forlanges